

BIJLAGEN BIJ DE STUURGROEP NOTITIE OVER DE HEFFINGSFORMULE VAN DE ZUIVERINGS- EN VERONTREINIGINGSHEFFING

	Pagina
Bijlage 1: Nieuwe heffingsformule	2
Bijlage 2: Onderbouwing TOC-factor	3
Bijlage 3: Financiële consequenties voor de waterschappen	5
Bijlage 4: Juridisch kader nieuwe heffingsformule voor bepaling vervuilingswaarde bedrijven	6
Bijlage 5: Concept wijzigingsvoorstel wet- en regelgeving	9

BIJLAGE 1

NIEUWE HEFFINGSFORMULE

De formule voor de zuiverings- en verontreinigingsheffing is in de huidige situatie:

$$\text{Vervuilingswaarde (v.e.)} = Q \times (\text{CZV} + 4,57 \times \text{N-Kj}) / 150$$

De volgende wijzigingen worden voorgesteld in lijn met de besluitvorming van de stuurgroep:

- CZV vervangen door: 3 x TOC
- N-Kj vervangen door: N-t – nitriet-N – nitraat-N

De aangepaste formule voor de zuiverings- en verontreinigingsheffing wordt:

$$\text{Vervuilingswaarde (v.e.)} = Q \times (3 \times \text{TOC} + 4,57 \times (\text{N-t} - \text{nitriet-N} - \text{nitraat-N})) / 150$$

Hierin zijn:

v.e.	: vervuilingseenheden
Q	: afvalwaterhoeveelheid (m ³ /d)
CZV	: chemisch zuurstofverbruik (mg/l)
N-Kj	: Kjeldahl-stikstof (mg/l)
TOC	: totaal organische koolstof (mg/l)
N-t	: totaal-stikstof (mg/l)
Nitriet-N	: nitriet-stikstof (mg/l)
Nitraat-N	: nitraat-stikstof (mg/l)

BIJLAGE 2

ONDERBOUWING TOC-FACTOR

Om het zuurstofverbruik van een monster te bepalen met de TOC-methode moet een omrekenfactor van TOC naar CZV worden geïntroduceerd. Deze omrekenfactor moet worden gebaseerd op representatieve meetgegevens van monsters waarbij zowel TOC als CZV is gemeten.

Er is relatief weinig informatie over de CZV/TOC verhouding in bedrijfsafvalwater beschikbaar. Door Stowa is in 1997-1998 onderzoek gedaan bij tien bedrijven (8 bedrijfstakken). Wetterskip Fryslân heeft in 2017-2018 soortgelijk onderzoek gedaan bij 22 bedrijven (17 bedrijfstakken).

Zowel het Stowa-onderzoek als het onderzoek van Wetterskip Fryslân wijzen op een gemiddelde CZV/TOC-factor = 3. Deze waarde komt overeen met de referentiewaarde van huishoudelijk afvalwater. Het toepassen van de omrekening $CZV = 3 \times TOC$ in de heffingsformule geeft een goede weergave van de vervuilingswaarde en er zal daardoor nauwelijks of geen wijziging optreden in de totale vervuilingswaarde (v.e.) van het bedrijfsafvalwater dat de waterschappen in de heffing betrekken. Om deze redenen wordt geadviseerd de CZV in de heffingsformule te vervangen door '3 x TOC'.

Stowa-rapport 1998-02

Door Stowa is in 1997-1998 onderzoek gedaan bij tien 10 bedrijven (in 8 bedrijfstakken)³. De resultaten m.b.t. de CZV/TOC-verhouding zijn samengevat in onderstaande tabel.

	Meting 1	Meting 2	gemiddeld
Runderslachterij	2,5	-	2,5
Vetverwerking	2,8	-	2,8
Aardappelverwerking	2,8	2,8	2,8
Ijsbereiding	3,0	-	3,0
Eierverwerking	3,2	3,0	3,1
Varkensslachterij	3,4	-	3,4
Slachtproducten	3,6	-	3,6
Raffinaderij	4,2	-	4,2
gemiddelde (inclusief raffinaderij)			3,2
gemiddelde (exclusief raffinaderij)			3,0

De conclusie van het rapport is dat de CZV/TOC-verhouding bij 9 van de 10 bedrijven in de range $3,0 \pm 0,5$ met een rekenkundig gemiddelde waarde van 3,0. De uitzondering is een raffinaderij met een CZV/TOC-verhouding van 4,2.

Wetterskip Fryslân

Wetterskip Fryslân heeft in 2017-2018 soortgelijk onderzoek gedaan bij 22 bedrijven (in 17 bedrijfstakken).

Soort bedrijf	CZV/TOC	aantal bedrijven	aantal metingen
grondwater	2,12	1	5
afvalstoffenverwerking	2,61	1	3
meervalkwekerij	2,64	1	2
kreeftenverwerking	2,69	1	4
suikerwerken	2,71	3	23
groentenverwerking	2,71	1	6

Soort bedrijf	CZV/TOC	aantal bedrijven	aantal metingen
schelpdierverwerking	2,82	2	2
maaltijdbereiding	2,86	1	6
wafelbakkerij	2,88	1	4
ambt. zuivel/tapas	2,98	1	4
zuivelbedrijf	2,99	1	7
eierbreker	3,14	1	4
mayonaise + zuivel	3,23	1	1
biscuitfabriek	3,35	2	4
nat wasserij	3,54	1	4
tank cleaning	3,58	2	3
vleesbedrijf	3,62	1	2
rekenkundig gemiddelde	2,97	22	84

De conclusie van het onderzoek is dat de CZV/TOC-verhouding bij de 17 bedrijfstakken een rekenkundig gemiddelde waarde heeft van 3,0.

Toe te passen CZV/TOC-factor

Zowel het Stowa-onderzoek (8 bedrijfstakken) als het onderzoek van Wetterskip Fryslân (17 bedrijfstakken) wijzen op een gemiddelde CZV/TOC-factor = 3. Deze waarde komt overeen met de referentiewaarde van huishoudelijk afvalwater. Door het toepassen van de omrekening $CZV = 3 \times TOC$ in de heffingsformule zal er nauwelijks of geen wijziging optreden in de totale vervuilingswaarde (v.e.) van de waterschappen.

Voor individuele bedrijven kunnen er wel verschuivingen optreden in de orde van grootte van $\pm 10\%$.

BIJLAGE 3

FINANCIELE CONSEQUENTIES VOOR DE WATERSCHAPPEN

De beschikbare onderzoeksresultaten indiceren een gemiddelde CZV/TOC-verhouding in bedrijfsafvalwater van 3,0 overeenkomend met de verhouding in huishoudelijk afvalwater. Het toepassen van de factor 3 zal daarom niet of nauwelijks leiden tot een wijziging van het totaal aantal v.e.'n van de bedrijven c.q. van het totaal aantal v.e.'n van de waterschappen.

Per individueel waterschap is het effect op de totale vervuilingswaarde (v.e.) afhankelijk de diversiteit van de bedrijfsactiviteiten. Ook speelt het aandeel van de bedrijfslozingen in het totaal van de lozingen een rol. Dit percentage bedraagt gemiddeld 23% (range 15-35%). Hieronder zijn 2 rekenvoorbeelden gegeven van mogelijke, uitzonderlijke situaties.

Voorbeeld 1

Stel dat er relatief veel bedrijven zijn met een hoge CZV/TOC-verhouding (bijvoorbeeld vleesverwerking, petrochemie) waardoor de gemiddelde CZV/TOC-verhouding 3,25 bedraagt i.p.v. 3,0. En dat het aandeel van de bedrijven in de totale lozing 35% is (maximum). Dan is het effect op het totaal aantal v.e. -1,8% *)

Voorbeeld 2

Evenzo kan er een overheersende bedrijfsactiviteit zijn met een lage CZV/TOC-verhouding (bijvoorbeeld suikerwerken) waardoor de gemiddelde CZV/TOC-verhouding 2,75 bedraagt. Bij een maximaal aandeel van de bedrijfslozingen in de totale lozing van 35% is dan het effect op het totaal aantal v.e. +2,1%

Conclusie

De conclusie is dat het effect van de toepassing van 3 x TOC op de totale vervuilingswaarde (v.e.) per individueel waterschap ligt naar schatting tussen -2 en +2%. En hetzelfde geldt daarmee voor het tarief.

*) uitgaande van CZV/N-Kj-verhouding als in huishoudelijk afvalwater.

BIJLAGE 4

JURIDISCH KADER NIEUWE HEFFINGSFORMULE VOOR BEPALING VERVUILINGSWAARDE BEDRIJVEN

1. INLEIDING

Bij de bepaling van de vervuilingswaarde van (meet)bedrijven voor de zuiverings- en de verontreinigingsheffing wordt momenteel gebruik gemaakt van mens- en milieubelastende stoffen. De waterschappen willen dit beëindigen. Dit kan door in de heffingsformule CZV en Kjeldahl-N te vervangen door TOC en N-totaal waarbij nitraat en nitriet in de mindering wordt gebracht. Er wordt via een vaste omrekenfactor tussen TOC en CZV het zuurstofverbruik bepaald. Het zuurstofverbruik blijft aldus de maatstaf voor de bepaling van de vervuilingswaarde. Uit onderzoek is gebleken dat voor het overgrote deel van de bedrijven die omrekenfactor op ongeveer 3 ligt waarbij sprake is van een marge van + of – 0,5. Bij enkele bedrijven is sprake van een hogere afwijking naar boven of naar beneden. Bij toepassing van een factor 3 zullen bedrijven in het eerste geval (m.n. raffinaderijen) minder betalen dan in de huidige situatie, in het tweede geval betalen de bedrijven meer dan nu. Voor die laatste situatie wordt via een protocol een oplossing aangereikt voor de betreffende bedrijven. Dit protocol maakt het mogelijk in bepaalde omstandigheden van de toepassing van de nieuwe heffingsformule af te wijken.

In deze korte notitie wordt aangegeven wat de realisering van de beoogde nieuwe heffingsformule in wettelijk opzicht vergt. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de nieuwe heffingsformule en het protocol. In bijlage 6 zijn wijzigingsvoorstellen opgenomen.

2. WETTELIJK KADER HEFFINGSFORMULE

2.1 WETTELIJK KADER ZUIVERINGSHEFFING

Zoals bekend is de zuiveringsheffing geregeld in de Waterschapswet en de verontreinigingsheffing in de Waterwet. Ook na de invoering van de Omgevingswet, die begin 2022 wordt verwacht, blijven de bepalingen over de verontreinigingsheffing achter in de Waterwet.

De zuiveringsheffing is concreet geregeld in de artikelen 122c t/m 122l van de Waterschapswet. Nadere uitwerking vindt plaats in het Waterschapsbesluit en in de heffingsverordeningen van de waterschappen. De basis voor deze nadere uitwerking is opgenomen in de artikelen 122g en 122l Waterschapswet. In dit kader is vooral van belang dat de huidige heffingsformule niet in de wet zelf, maar in het Waterschapsbesluit is opgenomen (zie art. 122g Waterschapswet). Artikel 6.12, vierde lid, Waterschapsbesluit schrijft voor dat de bepaling van het zuurstofverbruik van de stoffen die in een kalenderjaar worden afgevoerd, geschiedt op basis van de som van het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen. Deze bepaling dient dus aangepast te worden waarbij het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen moet worden vervangen door TOC en N-totaal, waarbij nitriet en nitraat in de mindering worden gebracht.

De eigenlijke heffingsformule is overigens niet opgenomen in of als bijlage bij het Waterschapsbesluit, maar vormt conform de delegatiebepalingen van artikel 122g Waterschapswet en 6.12, eerste lid, Waterschapsbesluit als Bijlage I onderdeel van de heffingsverordeningen van de waterschappen (zie de Modelverordening zuiveringsheffing 2020 van de Unie van Waterschappen). Die bijlage zal dus moeten worden aangepast, waarbij met name in onderdeel C de nieuw ontwikkelde heffingsformule met TOC en N-totaal (met nitriet en nitraat in de mindering) zal moeten worden opgenomen. Ook de tekst van de verordening zelf moet worden aangepast. Dit geldt in het bijzonder voor artikel 8, derde lid, dat nu voorschrijft dat het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot zuurstofbindende stoffen bepaald wordt op basis van de som van het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen.

2.2 WETTELIJK KADER VERONTREINIGINGSHEFFING

Voor de verontreinigingsheffing geldt een enigszins ander verhaal aangezien voor deze heffingwel in de wet zelf is geregeld dat de bepaling van het zuurstofverbruik geschiedt op basis van de som van het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen. Zie hiervoor artikel 7.5, derde lid, Waterwet. Deze bepaling moet dus worden aangepast. De heffingsformule voor de verontreinigingsheffing en de T-formule zijn voor het Rijk opgenomen in artikel 7.2 van de Waterregeling en voor de waterschappen conform artikel 7.5, eerste lid, Waterwet in de heffingsverordeningen van de waterschappen (zie de Modelverordening verontreinigingsheffing 2020 van de Unie van waterschappen, die qua bewoordingen grotendeels gelijklopend is aan de Modelverordening zuiveringsheffing 2020). Ook hier geldt dat met name onderdeel C van Bijlage I bij de verordening moet worden aangepast.

3. WETTELIJK KADER PROTOCOL

Voor het protocol is al aangegeven dat bepaalde bedrijven buiten de “range” van de omrekenfactor van de nieuwe heffingsformule kunnen vallen en daardoor mogelijk teveel zuiveringsheffing of/en verontreinigingsheffing verschuldigd zouden zijn. Afgesproken is om hieraan via een op te stellen protocol tegemoet te komen. Een dergelijk protocol is in fiscale sfeer helemaal niet uitzonderlijk. Ook de huidige heffingsverordeningen van de waterschappen kennen bepaalde afwijkmogelijkheden van de fiscale hoofdregels, bijvoorbeeld in de vorm van de hoedanigheidscorrectie, de bekende T-correctie, en de Tabel Afvalwatercoëfficiënten.

Eenzelfde soort mechanisme als het voorgestelde afwijkprotocol kennen we al via het stelsel van de hoedanigheidscorrectie (de bekende T-correctie). De T-correctie vindt zijn wettelijke grondslag in artikel 6.12, vijfde lid, Waterschapsbesluit en is nader uitgewerkt in de heffingsverordeningen van de waterschappen (zie artikel 11 en Bijlage I, onderdeel C.3, Modelverordening zuiveringsheffing 2020 van de Unie van Waterschappen). Ook de regeling van de Tabel Afvalwatercoëfficiënten kent onder bepaalde voorwaarden de mogelijkheid om op verzoek van een bedrijf af te zien van de tabel en over te gaan op metingen. De onderhavige afwijkmogelijkheid werkt qua systematiek op eenzelfde wijze.

Reeds aangegeven is dat bedrijven incidenteel buiten de “range” van de vaste omrekenfactor van de nieuwe heffingsformule kunnen vallen en daardoor mogelijk teveel zuiveringsheffing of/en verontreinigingsheffing verschuldigd zouden zijn. Als een bedrijf aannemelijk maakt dat deze vervuilingswaarde inderdaad een CZV/TOC-verhouding heeft van minder dan 2,5 past de heffingsambtenaar bij de vaststelling van de heffingsaanslag vervolgens deze lagere verhouding toe. Een grens van $3,0 \pm 0,5$ wordt geadviseerd op basis van de Stowa rapportage, aangevuld met soortgelijk onderzoek van Wetterskip Fryslân. Uit de analyse van afvalwatermonsters blijkt dat afvalwater met een gangbare samenstelling overeenkomstige CZV/TOC-verhoudingen hebben in het gebied van $3,0 \pm 0,5$. De gevonden factoren komen overeen met de theoretische verwachtingen.¹ Deze Stowa-rapportage laat zien dat de CZV/TOC-verhouding bij 9 van de 10 bedrijven in de range $3,0 \pm 0,5$ met een rekenkundig gemiddelde waarde van 3,0 ligt. Een soortgelijk onderzoek door Wetterskip Fryslân uit 2017/2018 laat zien dat 1 van de 17 bedrijfstakken onder de 2,5 zit. De verwachting is dus dat het gaat om een klein aantal bedrijven.

Uiteraard moet een dergelijke fiscale afwijkmogelijkheid een solide wettelijke basis hebben. Als een bedrijf aannemelijk maakt dat de vaste omrekenfactor van 3 in zijn geval tot een te hoge vervuilingswaarde leidt, kan het de heffingsambtenaar van het waterschap verzoeken om een meetbeschikking. Uit de op basis van die meetbeschikking uit te voeren metingen komt dan een bepaalde vervuilingswaarde naar voren. Als deze vervuilingswaarde inderdaad een CZV/TOC-verhouding heeft van minder dan 2,5 past de heffingsambtenaar bij de vaststelling van de heffingsaanslag vervolgens deze lagere verhouding toe. Voor de rechtszekerheid is het gewenst de basis van deze afwijkmogelijkheid voor de zuiveringsheffing in het Waterschapsbesluit vast te leggen (en voor de verontreinigingsheffing in artikel 7.5 Waterwet), waarbij dan

¹ Stowa (1998) Vervanging van CZV door TOC, 1998-02

kan worden bepaald dat het waterschap daaromtrent nadere regels geeft bij belastingverordening. Ook voor meergenoemde hoedanigheidscorrectie is dit thans op deze manier wettelijk geregeld.

Er zal ook een naar verwachting klein aantal bedrijven zijn dat in de nieuwe situatie aan de andere kant buiten de “range” terecht komt, en daardoor minder zuiveringsheffing of/en verontreinigingsheffing verschuldigd zal zijn dan op dit moment onder de huidige formule het geval is. Een vergelijkbaar protocol toepassen op deze bedrijven lijkt niet opportuun. Als in de toekomst mocht blijken dat toepassing van de factor 3 bij bepaalde bedrijven of bedrijfstakken structureel een te lage vervuilingswaarde oplevert, zullen de waterschappen de mogelijkheden bezien om het afwijkprotocol hierop aan te passen.

De onderhavige regeling kent dus alleen een afwijkingsmogelijkheid naar beneden.

4. CONCLUSIES

De wetstechnische consequenties van de nieuwe heffingsformule lijken al met al te overzien. Wat de zuiveringsheffing betreft kan worden volstaan met een relatief beperkte aanpassing van het Waterschapsbesluit. Voor de verontreinigingsheffing is een zeer bescheiden aanpassing van de Waterwet vereist. Voor beide heffingen geldt vanzelfsprekend dat ook de tekst van de heffingsverordeningen van de waterschappen moet worden aangepast, waarin ook de afwijkmogelijkheid voor bedrijven die onder de factor 2,5 vallen, zal moeten worden opgenomen. Wat de noodzakelijke aanpassingswetgeving betreft is er dus geen sprake van een ingrijpende wetswijziging, maar ligt het zwaartepunt bij de wijziging van de heffingsverordeningen van de waterschappen, waartoe de Unie van Waterschappen via de aanpassing van beide Modelverordeningen een min of meer panklare oplossing kan aanreiken.

BIJLAGE 5

CONCEPT WIJZIGINGSVOORSTEL WET- EN REGELGEVING

De belangrijkste wijzigingen zijn in concept grijs gemarkeerd. Het is niet uit te sluiten dat er nog meer kleine wijzigingen nodig zijn, met name in de modelverordening van de Unie van Waterschappen. Voor de overzichtelijkheid zijn kleine technische wijzigingen niet opgenomen in het onderstaande overzicht. Naast de onderstaande aangegeven wijzigingen zal in algemene zin moeten worden benadrukt dat de bepaling van chemisch zuurstofverbruik geschiedt op basis van de som van het zuurstofverbruik door omzetting van TOC en N-totaal, waarbij nitriet en nitraat in mindering worden gebracht. De onderstaande conceptteksten zijn bedoeld ter communicatie van de wijzigingen. Het is niet uit te sluiten dat een wetswijzigingstraject onder leiding van het ministerie van IenW tot andere accenten, structuur of formulering kan leiden.

ZUIVERINGSHEFFING

Waterschapsbesluit, Artikel 6.12

Komt te luiden:

1. De meting, bemonstering en analyse, bedoeld in artikel 122g, van de wet, geschieden door de heffingsplichtige gedurende elk etmaal van het kalenderjaar overeenkomstig de door het algemeen bestuur bij belastingverordening gegeven nadere regels.
2. Op aanvraag van de gebruiker staat de ambtenaar, bedoeld in artikel 123, derde lid, onderdeel b, van de wet, onder nader te stellen voorwaarden toe dat voor het aantal etmalen dat meting, bemonstering en analyse geschieden, wordt afgeweken van het eerste lid indien door de gebruiker aannemelijk wordt gemaakt dat voor de berekening van de vervuilingswaarde met gegevens over meting, bemonstering en analyse van een beperkt aantal etmalen kan worden volstaan.
3. Het in het tweede lid bedoelde besluit wordt genomen bij voor bezwaar vatbare beschikking.
4. De bepaling van het zuurstofverbruik van de stoffen welke in een kalenderjaar worden afgevoerd, geschiedt op basis van de som van het zuurstofverbruik door omzetting van TOC en N-totaal, waarbij nitriet en nitraat in de mindering worden gebracht.
5. Indien de uitkomst van de methode tot bepaling van het chemisch zuurstofverbruik in belangrijke mate is beïnvloed door biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen, wordt op die uitkomst een correctie toegepast. Het algemeen bestuur geeft omtrent die correctie nadere regels bij belastingverordening.

Modelverordening zuiveringsheffing 2020 van de Unie van Waterschappen, Artikel 8

Komt te luiden:

1. Voor de heffing bedoeld in artikel 3 geldt als grondslag de hoeveelheid en de hoedanigheid van de stoffen die in een kalenderjaar worden afgevoerd.
2. Voor de heffing geldt als heffingsmaatstaf de vervuilingswaarde van de stoffen die in een kalenderjaar worden afgevoerd. De vervuilingswaarde wordt uitgedrukt in vervuilingseenheden.
3. Het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot zuurstofbindende stoffen wordt bepaald op basis van de som van het zuurstofverbruik door omzetting van TOC en N-totaal,

waarbij nitriet en nitraat in de mindering worden gebracht, zoals voorgeschreven in Bijlage I van deze verordening. Eén vervuilingseenheid vertegenwoordigt met betrekking tot zuurstofbindende stoffen een verbruik in het heffingsjaar van 54,8 kilogram zuurstof.

4. Het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot de stoffen wordt bepaald op basis van de afgevoerde gewichtshoeveelheden, zoals voorgeschreven in Bijlage I van deze verordening. Eén vervuilingseenheid vertegenwoordigt een in het heffingsjaar afgevoerde gewichtshoeveelheid van:
 - a. 1,00 kilogram van de stoffen <chrom, koper, lood, nikkel, zilver en zink>;
 - b. 0,100 kilogram van de stoffen <arsen, cadmium en kwik>;
 - c. 650 kilogram van de stoffen <chloride en sulfaat>;
 - d. 20 kilogram van de stof <fosfor>
5. De stoffen <.....> worden niet aan de heffing onderworpen

Modelverordening zuiveringsheffing 2020 van de Unie van Waterschappen, Bijlage I, onderdeel C1

Komt te luiden:

$$\text{Vervuilingswaarde (v.e.)} = Q * \frac{3 * TOC + 4,57 * (Nt - \text{nitriet}N - \text{nitraat}N)}{150}$$

waarbij:

v.e.	: vervuilingseenheden (-)
Q	: afvalwaterhoeveelheid (m ³ /d)
TOC	: totaal organische koolstof (mg/l)
N-t	: totaal-stikstof (mg/l)
Nitriet-N	: nitriet-stikstof (mg/l)
Nitraat-N	: nitraat-stikstof (mg/l)

VERONTREINIGINGSHEFFING

Waterwet, Artikel 7.5

Komt te luiden:

1. Het aantal vervuilingseenheden wordt berekend met behulp van door de heffingplichtige, gedurende elk etmaal van het kalenderjaar ondernomen meting, bemonstering en analyse verkregen gegevens, overeenkomstig bij ministeriële regeling, onderscheidenlijk bevestigingsverordening te stellen regels.
2. Op aanvraag van de heffingplichtige staat de heffingsambtenaar onder nader te stellen voorwaarden toe dat van de frequentie van meting, bemonstering en analyse, bedoeld in het eerste lid, wordt afgeweken indien door de heffingplichtige aannemelijk wordt gemaakt dat voor de berekening van de vervuilingswaarde met gegevens over meting, bemonstering en analyse van een beperkt aantal etmalen kan worden volstaan. Deze beslissing wordt genomen bij voor bezwaar vatbare beschikking.

3. De bepaling van het zuurstofverbruik van de stoffen welke in een kalenderjaar worden geloosd, geschiedt op basis van de som van het zuurstofverbruik door omzetting van TOC en N-totaal, waarbij nitriet en nitraat in de mindering worden gebracht.
4. Indien de uitkomst van de methode tot bepaling van het chemisch zuurstofverbruik in belangrijke mate is beïnvloed door biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen, wordt op die uitkomst een correctie toegepast, overeenkomstig bij ministeriële regeling, onderscheidenlijk belastingverordening te stellen regels.
5. Artikel 122h, eerste, vijfde en zesde lid, en artikel 122i tot en met 122k van de Waterschapswet zijn van overeenkomstige toepassing. Artikel 122i, eerste lid, van de Waterschapswet is eveneens van overeenkomstige toepassing op lozingen vanuit een zuiveringstechnisch werk.

Waterregeling, Artikel 7.2

Komt te luiden:

1. Het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot het zuurstofverbruik, VeO , wordt berekend door de som van het aantal gedurende elk etmaal van het heffingsjaar afgevoerde hoeveelheden zuurstofverbruik, uitgedrukt in kilogrammen, te delen door 54,8 kilogram.
2. De gedurende een etmaal afgevoerde hoeveelheid zuurstofverbruik, uitgedrukt in kilogrammen, wordt berekend volgens de formule:

$$\text{Vervuilingswaarde (v.e.)} = Q * \frac{3 * \text{TOC} + 4,57 * (\text{Nt} - \text{NitrietN} - \text{NitraatN})}{150}$$

waarbij:

v.e.	: vervuilingseenheden (-)
Q	: afvalwaterhoeveelheid (m^3/d)
TOC	: totaal organische koolstof (mg/l)
N-t	: totaal-stikstof (mg/l)
Nitriet-N	: nitriet-stikstof (mg/l)
Nitraat-N	: nitraat-stikstof (mg/l)

3. Indien de CZV-waarde voor ten minste 25% afkomstig is van biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen in het afvalwater, wordt op die waarde een correctie toegepast door deze te vermenigvuldigen met de breuk: $(100-T)/75$

T = het percentage CZV, afkomstig van biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen.

T wordt berekend bij:

- a. het lozen in een oppervlaktewaterlichaam van zuurstofbindende stoffen, vanuit een inrichting, in gebruik bij een provincie, een gemeente, een waterschap of een ander openbaar lichaam of het brengen van zuurstofbindende stoffen met biochemisch zuurstofverbruik van niet meer dan 20 mg/l vanuit een bedrijfsruimte als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, van de wet, met behulp van de methode van het biochemisch zuurstofverbruik na vijf dagen, volgens de in artikel 7.15 vermelde analysevoorschriften, in mg/l ;

- b. het lozen in een oppervlaktewaterlichaam van zuurstofbindende stoffen in andere dan de onder a bedoelde gevallen met behulp van een andere toereikende bepalingsmethode.

Modelverordening verontreinigingsheffing 2020 van de Unie van Waterschappen, artikel 9

Komt te luiden:

1. Voor de heffing bedoeld in artikel 3 geldt als grondslag de hoeveelheid en de hoedanigheid van de stoffen die in een kalenderjaar worden geloosd.
2. Voor de heffing geldt als heffingsmaatstaf de vervuilingswaarde van de stoffen die in een kalenderjaar worden geloosd. De vervuilingswaarde wordt uitgedrukt in vervuilingseenheden.
3. Het aantal vervuilingseenheden met betrekking tot zuurstofbindende stoffen wordt bepaald op basis van de som van het zuurstofverbruik door omzetting van TOC en N-totaal, waarbij nitriet en nitraat in de mindering worden gebracht, zoals voorgeschreven in Bijlage I van deze verordening. Een vervuilingseenheid vertegenwoordigt met betrekking tot zuurstofbindende stoffen een verbruik in het heffingsjaar van 54,8 kilogram zuurstof.

Modelverordening verontreinigingsheffing 2020 van de Unie van Waterschappen, Bijlage I, onderdeel C1

Komt te luiden:

$$\text{Vervuilingswaarde (v.e.)} = Q * \frac{3 * \text{TOC} + 4,57 * (\text{Nt} - \text{NitrietN} - \text{NitraatN})}{150}$$

waarbij:

v.e.	: vervuilingseenheden (-)
Q	: afvalwaterhoeveelheid (m ³ /d)
TOC	: totaal organische koolstof (mg/l)
N-t	: totaal-stikstof (mg/l)
Nitriet-N	: nitriet-stikstof (mg/l)
Nitraat-N	: nitraat-stikstof (mg/l)